

27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

GR5 - E2

“NOORDZEE-RIVIERA” “2250 KM”

GEBRUIKTE GIDS: “Traject Luxemburg-Lotharingen”

DATUM: 27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

SPONSORTOCHT: /

WANDELTRAJECT:

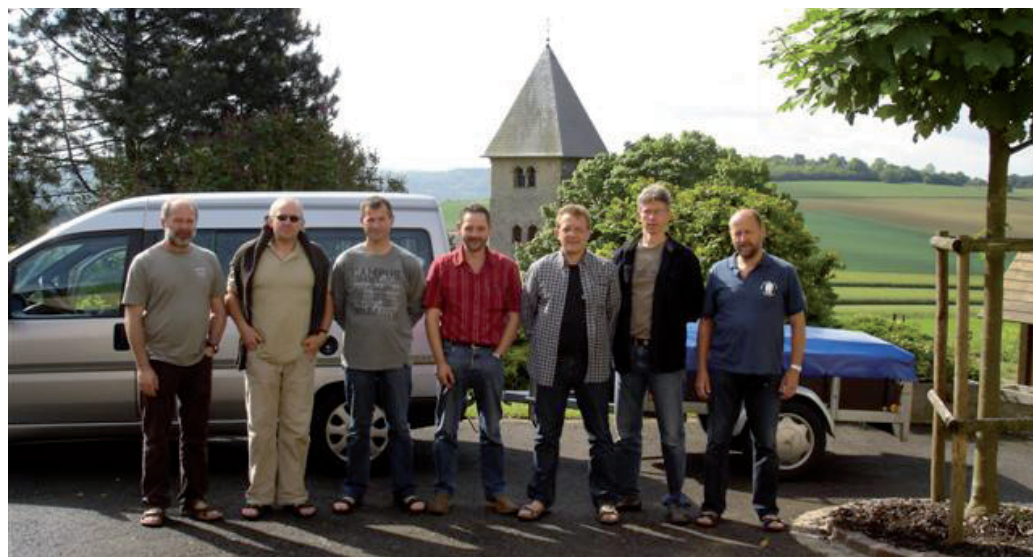
- Schirmeck
- Mont Sainte Odile
- Chatenois
- Aubure
- Col de La Schlucht

AANTAL KM: Wandeling 150 km

TOTAAL KM: 1080 KM

DEELNEMERS: (vlnr)

- Miel Nouwen
- Jos Kerkhofs
- Luc Dorissen
- Peter Vaes
- Roger Vanotterdijk
- Dominiek Wouters
- Theo Eerdekens

Gebruikte gids : “Crête des Vosges”

Totaal aantal Km 143 Km

Slaapplaatsen :

- Mutzig :
 - Formule I Hotel
 - Espace Atrium
 - Route de Strasbourg
 - F-67190 Mutzig (0033-891705399)
- Ottrot
 - Mont Sainte Odile
 - F-67530 Ottrot (0033-388958053)
- Ribbeauvillé
 - Mme Laurence Boyer
 - 53, Grand Rue
 - F-52150 Ribbeauvillé (0033-325565248)
- Prey
 - Auto-Motoranch
 - 11,Rue Chemin des Grands Pres
 - F-88600 Prey (0033-329367995)

Wandeltraject : Schirmeck – Col de la Schlucht

Mutzig : 27-04-2007

Vertrokken omstreeks 16 00 uur. We zijn slechts met zes dit jaar. Luc past voor dit jaar en dit omwille van medische redenen. Jammer, we gaan onze lolmaker nog missen. Volgend jaar zijn we terug met zeven. Op een parking in Luxemburg de benen effen strekken en rustig onze picknick van Miel opgegeten. Er was genoeg voor iedereen... Omstreeks half twaalf komen we aan in Mutzig. Het is redelijk fris, de remork kwijt geraken, een pintje drinken, wat zotte praat vertellen en slapen. Het wordt vroeg dag en er wacht ons een zware route. We willen ongeveer 10 à 11 uur wandelen per dag en er wordt mooi weer voorspeld. Achteraf bezien was het de mooiste zomerperiode van het jaar. We hebben geluk en dit zeker in tegenstelling tot vorig jaar.

Schirmeck – Mont Sainte Odile : 28-04-2007 : 35.5 km :7 uur 50 min

Iedereen op tijd wakker. Rustig ontbijt en rustig de rugzakken gereed maken. Het is gedurende de jaren routine geworden, maar toch is het iedere ochtend nadenken wat er in de rugzak moet. Het is alleszins een mooie dag, de zon schijnt en de weersvoorspellingen zien er goed uit. De stopplaats, net voor het bruggetje over de spoorweg, en weg zijn we. Het is effen zoeken naar de juiste route. De werken aan de spoorlijn zorgen voor wat verwarring... We vertrekken op 315 meter hoogte en een steil paadje brengt ons naar een gerestaureerd kasteel van waaruit we een mooi uitzicht hebben op Schirmeck. De paadjes die ons naar Struthof zijn aangenaam en liggen voornamelijk in de zon. Fijn wandelen... We klimmen geleidelijk naar 619 meter en na een tijdje brengt een klein bospaadje ons tot het oude concentratiekamp Struthof. Dit ligt midden in het bos en de sfeer is beklijvend, we worden er stil van... We besluiten om een korte rustpauze te nemen en even te blijven stilstaan bij de gruwelijke dingen die hier moeten gebeurd zijn. De aanblik van “ La Grande Carrière”, de plaats waar de krijgsgevangenen dwangarbeid moesten verrichten, versterkt alleen maar ons gevoel van onmacht. Na toch

wel een moment van stilte en respect vertrekken we verder via bospaadjes richting Champ du Messin. Aan de fontein van Beschtein, Secretaris-Generaal van de Vogezenclub, verfrissen we ons wat en volgen de asfaltweg tot we rechts een kleine bosweg inslaan. We zitten ondertussen op 1000 meter en hebben dankzij het mooie weer verschillende vergezichten. De kleine bospaadjes zorgen al snel dat we in verspreide slagorde wandelen en een grap is dan nooit ver weg. Miel en Roger voorop en dan effen wachten tot de rest voorbij is... Gsm dat we verkeerd gelopen zijn en dit op 50 meter van elkaar... We zijn nog niet uitgelachen en we zien Peter in de omgeving van verte al staan. Spek en eieren... Effen rust, er wordt gegrap, gelachen en een aantal feiten worden op de foto vastgelegd... We vervolgen onze weg in de richting van Col du Champ du Feu (1075m) om nadien af te dalen via boswegen naar de waterval van Hohwald. Er zijn veel toeristen en het is er druk. We stoppen effen om een sigaretje te roken en iets te snoepen. Nadien is het verder afdalen tot in Hohwald (570 m) waar we achter de kerk rechts terug een bospad volgen. Het is warm, maar het is fijn wandelen onder de bomen. Op het kruispunt van La Bloss treffen we Peter terug. Hij heeft verse soep gemaakt... lekker! Nog wat lachen met de grote hond van de burens en dan verder richting het klooster van Mont Sainte Odile. Via kleine boswegjes die evenwijdig met de weg lopen naderen we Mont Sainte Odile (764m). Het laatste stuk volgt de oude "Mur Païen", één van de oudste bewaarde prehistorische monumenten in Europa (8ste eeuw V.C.). Via een stuk langs de kruisweg stappen we door de toegangspoort van dit oude gerenoveerde klooster, gesticht in de 7de eeuw door Sainte Odile, patrones van de Alsace. Het uitzicht is adembenemend en zorgt voor mooie vergezichten. Na genoten te hebben van het prachtige uitzicht drinken we op het terras een flesje van het plaatselijke bier om vervolgens onze kamers op te zoeken. Deze bevinden zich in de gerenoveerde kamers van de vroegere zusters. Mooi! We genieten nog van het avondeten, specialiteit van de streek..., om nadien nog de planning van de volgende dag te maken bij een biertje.

Mont Sainte Odile – Châtenois : 29-04-2007 : 40.6 km : 9 uur 50 min

's Morgens hebben we de ganse ontbijtzaal, met prachtig uitzicht, voor ons alleen. We willen dan ook op tijd vertrekken, het belooft weer warm te worden. We volgen al direct de kruisweg die ons over een plateau naar de rots van Maennelstein (817 m) brengt. Iets verder stoppen we in de kiosk van Jadelot. Hier hebben we een mooi zicht op de Vogezen en zien we wat ons nog staat te wachten... Via mooie boswegen en de wijnvelden van Kirchberg dalen we verder af naar Barr (200m). In Barr wachten we op de trap nog effen op Miel, hij miste plots zijn wandelstokken... Langs de Route du Vin en nadien door de wijnvelden naderen we Andlau. In de schaduw van de prachtige kerk en de typische "werkmanshuisjes" heeft Peter "zijne remork" geïnstalleerd. De bus toeristen moet nog effen wachten..... De geur van de spaghetti en koffie doet menig toerist de neus ophalen... Peter heeft alles voorzien, wc en wasgelegenheid in de nabijheid... Later verlaten we de vallei van Andlau en klimmen we via le Chemin du Gruckert richting Ungersberg (901 m). Een nijldige klim, vooral het laatste gedeelte kost veel zweet. Als beloning hebben we weerom een mooi uitzicht op de Cols van de Vogezen. De afdaling zal wel vlot verlopen... Het is opletten geblazen met de kronkelende bospaadjes, voor sommige toch... Tijdens onze wandelingen is het voor sommigen onder ons een uitdaging geworden om al "huppelend als een berggeit" naar beneden te stappen. Mooi om te zien... en te horen... We missen tijdens de afdaling bijna Peter die in een boswegje staat te wachten. Nadien is het via kleine boswegjes, dan eens klimmend en dan weer dalend, wandelen tot aan de Schuwaldplatz. Goed bereikbaar met de auto en vermits het zondag is geliefd door vele wandelaars. Hier is het effen zoeken en langs een "klein ommetje" naderen we de ruïne Bernstein, een versterkt fort uit de Dertigjarige Oorlog. Een dreigend onweer doet ons twijfelen of we

onze regenkleiding moeten bovenhalen. Toch maar verder stappen. Tijdens de afdaling naar de Huehnelmuehle (200m), eindpunt van vandaag, passeren we nog de ruïne van Ortenbourg en Ramstein. Ondertussen is het beginnen regenen en het koelt snel af. Met de auto rijden we naar Ribeauvillé waar we twee dagen een gîte hebben gehuurd. Peter is al op verkenning geweest maar kan de stad niet binnen...De stad is autovrij tot zes uur. Op het marktplein laden we de remork leeg onder het toeziend oog van vele toeristen...

We besluiten om zelf nog te koken en gaan nadien nog een pintje drinken in een caféetje. Op tijd onder de wol, het beloven nog zware dagen te worden.

Châtenois – Aubure : 30-04-2007 : 37 km : 9 uur 10min

Rustig ontbeten en op weg voor onze kastelentocht vandaag. Het is redelijk fris 's morgens maar dit duurt maar even. De eerste klim via brede boswegen brengt ons tot bij Wick, la montagne des singes. Onderweg hadden we soms al de indruk dat we gevolgd werden, maar achteraf bleken het de apen te zijn. Boven blijven we, even zittend op een bank, te genieten van het zonnetje. De koude wind doet ons weer vertrekken en even later zien we het kasteel van Haut-Koenigsbourg (733m) in de verte liggen. De klim langs een kronkelend bospaadje brengt ons tot bij het kasteel. Het is er redelijk druk. Het is zondag en velen hebben blijkbaar een uitstap naar het kasteel voorzien. Effen zoeken naar Peter. Deze heeft gebruik gemaakt van één van de parkings om de eerste stop te houden. De wind is er koud en heeft op deze hoogte vrij spel. Na een half uurtje stappen we verder langs kleine bospaadjes om vervolgens in Thannenkirck (480m) uit te komen. In de verte zien we de andere kastelen liggen. Op het kruispunt van boswegen, le carrefour des Quatres-Chênes, kiezen we de bosweg die ons voorbij het kasteel van Haut-Ribeaupierre(650m) brengt. Onder het kasteel van Saint-Ulrich (510m) pauzeren we even en genieten van de zon en de vergezichten. Theo, Dominiek en Miel doen de extra trappen naar de top van de goed bewaarde donjon van het kasteel... Even later dalen we langs kronkelende rotspaadjes en wijnvelden naar Ribeauvillé(265m). In een zijstraatje wacht Peter ons op om de inwendige mens te versterken voor de het laatste gedeelte. Even later. Voorbijtrekkende wandelaars... verspreide slagorde... een beekje volgen...over bomen klauteren...en toen vaststellen dat we de verkeerde weg aan het volgen zijn. Het was wel een mooi paadje!!! De kaart er bij en ter hoogte van La Pépinière besluiten we om "binnen door" onze weg te zoeken om ter hoogte van Col du Seelacker(673m) terug aansluiting te vinden met de route. Spannend, maar genietend van de mooie paadjes, bereiken we al snel een oude boerderij die uitkijkt op een mooi valleitje. Genieten... maar ook bekomen van de inspanning. Het laatste paadje bijna op handen en voeten, maar dat hoort er allemaal bij. De grappen komen achteraf ...Nadien door de wei en nog een klein stukje klimmen...en we zijn op weg naar de "Rocher du Koenigsstuhl" (938 m). Een mooi foto van Theo en we dalen verder af via een rotspad richting Aubure (800m) waar Peter ons staat op te wachten. De schoenen vliegen uit...even bekomen en dan op weg naar onze gîte in Ribeauvillé. Na een dag van klimmen en dalen komt de avond dan ook als geroepen om te recupereren van de gedane inspanningen. Het was een zware dag! Na het eten hebben we bij een plaatselijk wijntje nog de briefing gedaan voor morgen.

Aubure – Col de la Schlucht : 01-05-2007 : 30 km : 8 uur

De laatste dag en vroeg in de morgen al in de weer om alles terug in te pakken. Mooi wandelweertje en ter hoogte van de klimmende weg naar Pierre de Trois-Bans (1128m) (schuilhut van de Vogezenclub) starten we. Ieder wandelt op zijn eigen tempo en onderweg worden er foto's getrokken. We zien in de verte de verschillende "Crêtes" liggen. Het beloofd...De eerstvol-

27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

gende uren blijven we op ongeveer 1000 meter hoogte wandelen. Via bospaden bereiken we vervolgens le Petit Brézouard (1206m) en le Grand Brézouard (1228m). De schuilhut trekt onze aandacht en we dromen effen weg... Vanaf de Col des Bagenelles (1077m) is het in dalende lijn naar le Bonhomme (690m). De afdaling verloopt via weiden, poortjes en veldwegen naar het kleine dorpje Bonhomme. Het is fijn wandelen in de zon. Peter heeft een mooie plaats uit de wind en in de zon opgezocht. Het is genieten van de stop in volle zon. Er wordt gegruip en gelachen... We beslissen om geen stop meer te houden en door te wandelen tot ons eindpunt. Door de weide zoeken we even later een steil klimmend pad dat ons naar het Etang du Devin (950m) moet brengen. Het is weer afzien. Het meer ligt verscholen tussen de rotsen. Een mooie plaats om even weg te dromen. We klimmen verder naar la Roche du Corbeau (1130m) en la Tête des Faux (1220m). We rusten even aan de voet van een groot kruis waar we een mooi uitzicht hebben. De overblijfselen van de hevige gevechten die hier plaatsgevonden hebben tussen de Duitsers en de Fransen zijn overal aanwezig. Loopgraven, puin en geroeste prikkeldraad liggen her en der verspreid. Het is soms uitkijken... We wandelen verder en via een mooi rotspad komen we ter hoogte van het Carrefour Duchesne komen we het nationaal kerkhof tegen. Een brede bosweg brengt ons naar "Le Refuge Tinfroncé", en de Col du Calvaire du Lac Blanc (1144m). We rusten even vooraleer ons laatste stuk van de route aan te vangen. Het smal klimmend bospaadje draait rondom het meer. Mooi uitzicht! De route slingert zich langs de oude grens. Op het Gazon du Faing (1302) volgen we de route tot aan de kruising van de D61 en op de parking Dreieck staat Peter ons op te wachten. Het is genoeg geweest voor dit jaar.

Nog rap een warme tas soep en paté van het huis om dan met de auto naar Prey te rijden. Patrick en Lutgarde uit Helchteren baten hier een moto ranch uit. Hier blijven we de laatste keer overnachten. De douche gaat goed doen... 's Avonds praten we rond de tafel gezellig bij. Het is plezant... 's Anderendaags vertrekken we na het ontbijt richting Helchteren. Jammer genoeg horen we later op het jaar dat Patrick verongelukt is tijdens een moto uitstap.

1. Op de vooravond van onze 7de jaargang. Om lol te hebben (liefst) geen 5-sterren-accommodatie.

2. Hey, die brandkraan van vorig jaar is nog niet verplaatst, precies. Ready to go !!!

27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

3. Concentratiekamp Struthof. Om adembenemd stil van te worden !!!

4. Bij het zien van deze massa graven bij Struthof : “Effe (a touch) down”.

5. Volg de gids wordt niet altijd zo letterlijk genomen.....

6. Allicht wordt dit een foto met 'kikvors-perspectief'

7. De kruisweg tot Mont Sainte Odile : voor ons zeker geen Calvarieberg

8. Op Mont Sainte Odile past enkel een godendrank.

27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

9. En Sainte Odile zag dat het goed was. (behalve dat 'ring-ding' bij het avondmaal.)

10. Net vertrokken bij Odile. Vergeet de deur niet dicht te doen. Anders trekt het te zeer op het pad.

11. Wij zegden het al bij onze 1ste jaargang : Pelgrims onderweg.

12. Bij de 'Rocher du Koenigsstuhl'(938 m) Neen, Jos, veel (april)vis zult ge hier niet vangen.

13. Hier(en dat kilometers-ver) hebben er te veel gedacht dat ze de 1ste steenlegging moesten doen.

14. Ganse bus'sen' toeristen komen op de geur af van Peters kookfestijn.

15. In Wick (op La Montagne des singes) vergezelden enkele “soortgenoten” ons op ons pad.

16. En (heel soms) komen we wel eens echte “soortgenoten” tegen met hetzelfde GR-5-gevoel.

27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

17. Wandelen rond Les Lacs. Mooi, maar soms een STEEN-zwaar parcours.

18. Ons (letterlijk) hoogtepunt van dit jaar : Gazon du Faite (1302 m)

27-28-29-30 April 1-2 Mei 2007

19. Laatste maal- eetmaal in Drei-eck. Terminus voor 2007.

20. Bij Lutgarde en Patrick in Prey. 'Helchteren, here we come back.'